

Pr. prof. Adrian Chiagă
Prof. Cristina Chiagă

A FOST ODATĂ ȘI POATE VA MAI FI

**POVESTIRI ILUSTRATE
DIN VIEȚILE SFINȚILOR**

**VOLUMUL II
LUNA OCTOMBRIE**

Carte tipărită cu binecuvântarea
Înaltpreasfințitului Părinte
TEODOSIE
Arhiepiscopul Tomisului

EDITURA EGYMENITA
2017

CUPRINS

Colectivul de elevi ai clasei a V-a	6
Prefață.....	7
Acoperământul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu	
- 1 octombrie	11
Sfântul Andrei cel Nebun pentru Hristos	
- 2 octombrie	15
Sfântul Sfințit Mucenic Dionisie Areopagitul	
- 3 octombrie	21
Sfântul Cuvios Amun Nitriotul - 4 octombrie	27
Cuviosul Matei, Înaintevăzătorul de la Pecerska	
- 5 octombrie	31
Sfântul Apostol Toma - 6 octombrie	35
Sfinții Mucenici Serghie și Vah - 7 octombrie	45
Sfânta Cuvioasă Pelaghia - 8 octombrie	49
Cuviosul Părinte Andronic și Sfânta Atanasia, soția lui	
- 9 octombrie	53
Sfinții Mucenici Evlampie și Evlampia	
- 10 octombrie	57
Minunea săvârșită de Icoana Domnului Iisus Hristos	
- 11 octombrie	61
Sfântul Simeon noul teolog - 12 octombrie	65
Sfântul Mucenic Carp și cei împreună cu el pătimitori	
- 13 octombrie	73
Sfânta Cuvioasă Parascheva de la Iași	
- 14 octombrie	79
Cuviosul Mucenic Luchian, preotul Antiohiei	
- 15 octombrie	87
Sfântul Mucenic Longhin Sutașul - 16 octombrie	91

Cuviosul Mucenic Andrei din Creta - 17 octombrie	95
Sfântul Apostol și Evanghelist Luca - 18 octombrie	99
Sfântul Cuvios Ioan de Rila - 19 octombrie	103
Sfântul Mucenic Artemie - 20 octombrie	107
Sfântul Cuvios Ilarion cel Mare - 21 octombrie	113
Sfântul Averchie, cel întocmai cu apostolii - 22 octombrie	121
Sfântul Apostol Iacob, ruda Domnului - 23 octombrie	129
Sfântul Mucenic Areta și cei împreună cu dânsul - 24 octombrie	133
Sfinții Mucenici Marchian și Martirie - 25 octombrie	141
Sfântul Mare Mucenic Dimitrie, Izvorătorul de Mir - 26 octombrie	145
Sfântul Cuvios Dimitrie cel Nou - Basarabov - 27 octombrie	153
Sfântul Sfințit Atanasie, Patriarhul Constantinopolului - 28 octombrie	161
Sfânta Muceniță Anastasia Romana - 29 octombrie	167
Sfinții Mucenici Zenovie și Zenovia - 30 octombrie	170
Cuvioșii Părinți Spiridon și Nicodim, prescurarii de la Pecerska - 31 octombrie	173

Difuzare:

S.C. EGUMENIȚA S.R.L. Galați

O.P. 1, C.P. 150 Cod 800730, Galați

Tel./Fax: 0236-326.730

E-mail: editura@egumenita.ro

www.egumenita.ro

ACOPERĂMÂNTUL PREASFINTEI NĂSCĂTOARE DE DUMNEZEU

1 OCTOMBRIE

– Bine v-am găsit, dragilor! salută călduros domnul profesor de religie, Simeon.

În loc de răspuns, copiii l-au înconjurat, fiecare dorind să fie cât mai aproape, pentru a-l îmbrățișa pe cel ce le era atât de drag. Simeon încerca să îi bucure pe toți. Pe unul îl mângâia pe cap, pe altul pe spate, altuia îi spunea o vorbă bună sau măcar le dăruia câte un zâmbet cald.

Cele douăzeci și cinci de suflete inocente de copil rostră într-un glas, dintr-o singură inimă, rugăciunea *Tatăl nostru*. Se așezară frumos pe scaune și așteptau ca domnul profesor să înceapă povestirile despre viețile sfinților din luna octombrie.

Simeon începu:

– Preasfânta Născătoare de Dumnezeu strălucește la loc de cinste, pe un tron înalt, de-a dreapta Fiului lui Dumnezeu. Ea este cinstită de credincioși de mai multe ori pe an. Sărbătoarea de pe 1 octombrie amintește de un eveniment deosebit.

Pe vremea împăratului Leon cel Înțelept, într-o seară, la slujba vecerniei¹ s-a arătat Maica Domnului în biserica din Vlaherne², din Constantinopol. Cel ce a văzut această minunată arătare a Împărătesei Cerurilor a fost Sfântul Andrei cel nebun pentru Hristos³. Acesta, la rândul său, i-a descoperit vedenia ucenicului său, Epifanie. Preacurata stătea în văzduh și se ruga pentru întregul popor. Strălucea ca soarele. Îi privea cu bucurie pe toți creștinii care Îi aduceau în biserică mulțumire Domnului. Cu omoforul⁴ său îi acoperea și îi apăra pe toți credincioșii.

Dragilor, să vă rugați zilnic Maicii Domnului, ca să vă ocrotească și să vă dăruiască toate darurile duhovnicești.

¹ Vecernie – slujbă religioasă care se face spre seară, sâmbăta, în ajunul sau în ziua unei sărbători bisericești.

² Biserica din Vlaherne – a vlahilor, adică a vechilor români care locuiau în capitala Imperiului Bizantin (Imperiul Roman de Răsărit).

³ Sfântul Andrei se făcea pe sine nebun, din smerenie, în fața lumii. El era, de fapt, înțelept și sfânt în fața lui Dumnezeu.

⁴ Omofor – veșmânt bisericesc sub forma unei eșarfe, pe care arhiereul îl poartă pe umeri în timpul serviciului bisericesc; în cazul Maicii Domnului este vorba despre o eșarfă (acoperământ).

SFÂNTUL ANDREI CEL NEBUN PENTRU HRISTOS

2 OCTOMBRIE

– Pe 2 octombrie îl sărbătorim pe cel ce a văzut-o pe Maica Domnului în biserica din Vlaherne.

În tinerețile sale, fiind foarte sărac, Andrei a fost cumpărat ca sclav de un boier pe nume Teognost. Văzând credința și hărnicia robului, Teognost l-a dat la școală. Andrei a ajuns iscusit în cunoașterea *Sfintei Scripturi*, dar și a științelor vremii.

Într-o noapte Andrei, adormind, a văzut o luptă între două cete. Într-o ceată erau îngerii îmbrăcați în haine albe și în cealaltă erau cei răi. Ei se luptau ca vechii gladiatori în arenele antice. Deodată, din ceata celor răi a ieșit unul, pe cât de rău, pe atât de puternic. Era comandantul lor. El a început să rădă de cei în veșminte albe. Își bătea joc de ei și îi făcea fricoși, pentru că niciunul nu avea curajul să se lupte cu el.

Andrei privea speriat și se gândea că poate va avea totuși cineva curaj să se lupte cu acel uriaș negru. Deodată, a văzut un tânăr frumos, având în mână trei cununi. Una era cu pietre prețioase, a doua avea un

mărgăritar mare și scump și a treia, cea mai mare, era împletită din flori nemuritoare, culese din Rai. „Ce bine ar fi să am și eu măcar una”, s-a gândit Andrei.

- Le vindea? întrebă Ionică.

- Asta făcea? întrebă și Andrei.

- Cu toate că nu avea bani, era sigur că stăpânul său o să-l împrumute. Dar vedeți voi, copii, în viață nu totul este de vânzare.

- Dar ce trebuia să facă pentru a le obține? întrebă Bogdan.

- Voi ce credeți?

- Să se lupte cu uriașul acela, răspunse Ileana.

- Da, da, da! încuviințară mai mulți.

- Așa este, copii. Dar oare putea Andrei să-l biruie?

- Dacă acel tânăr era un înger, așa cum bănuim noi, probabil că l-a ajutat, concluzionă Maria.

- Te-ai gândit bine, Maria. Tânărul l-a învățat cum să se lupte. Lupta a fost aprigă. S-au bătut ca în basme. Dar până la urmă binele a învins. Andrei l-a răpus pe cel urât. Toată oastea cea rea a rupt-o la fugă.

- Și Andrei a primit cununile! se bucură Darius.

- Da, dar a primit și o ascultare cu totul neobișnuită. Foarte puțini sfinți au încercat nevoița de a fi „nebun pentru Hristos”. Nu mulți înțeleg acest lucru, dar de veți asculta cu atenție, veți înțelege de ce făcea sfântul așa.

Pentru a părea nebun, întâi și-a rupt hainele de pe el și scotea sunete de neînțeles. Toți au crezut că era nebun cu adevărat. Noaptea, în singurătate,

stătea la rugăciune, mulțumindu-I lui Dumnezeu. Într-una dintre nopți, adormind, sfântul a văzut un palat minunat. Împăratul, stând pe tron, l-a întrebat dacă dorea să împlinească această nevoiță. „Vreau, Doamne!”, a răspuns Andrei. Atunci acel împărat i-a dat să mănânce un aliment amar, spunându-i că așa va fi viața lui. După aceea, avea să se desfete cu ceva foarte dulce. Așa va fi și răsplata sa.

Pe unde mergea, îl batjocoreau, îi spuneau cuvinte de ocară, îl băteau și râdeau de el. Mai erau și unii care îi dădeau câte ceva de mâncare și îi mai spuneau și câte un cuvânt bun. Dacă primea bani sau mâncare, se ducea la câte un sărac și arunca în el cu ce avea, ca să nu îi fie socotit binele, ci să fie luat drept nebun.

Într-o zi, i-a văzut pe unii ducând un mort la groapă. Cât trăise, acela fusese foarte bogat, dar și un mare zgârcit și răutăcios. O mulțime de oameni mergeau după el cu plângere mare. Ei vorbeau despre măreția celui mort cât timp fusese în viață și câte lucruri deosebite realizase. Doar Sfântul Andrei putea vedea amestecați prin mulțime diavoli fără număr. Ei erau foarte bucuroși, râdeau și dansau, pentru că sufletul acela făcuse voia lor în viață. Undeva, într-o parte, stătea și îngerul păzitor, trist și abătut. Sfântul Andrei a intrat în vorbă cu îngerul. Frumosul înger i-a spus că era trist pentru mulțimea păcatelor săvârșite de acel om, păcate care nu fuseseră spovedite și prin care Îl întristase pe Dumnezeu.